

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201913
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819201913.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti Q.: Q., nar. XX.XX.XXXX a Q., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matky - Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., G. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Alena Cvpová, advokátka so sídlom G., K. XX, a otca - Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., G. XXXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/45/2019-299 zo dňa 11.júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až IV. vo vzťahu k maloletému Q., nar. XX.XX.XXXX p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. až IV. vo vzťahu k maloletému Q., nar. XX.XX.XXXX m e n í tak, že otec je povinný na výživu maloletého Q., nar. XX.XX.XXXX platiť zvýšené výživné mesačne v sume 150 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 11.11.2019 do budúcnosti, s výnimkou obdobia umiestnenia mal. Q. v Reedukačnom centre, Zámok 1, Hlohovec, a to v čase od 01.05.2021 do ukončenia pobytu.

Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/4/2017 zo dňa 03.05.2017 v časti určenia výživného.

Vo zvyšku návrh matky zamietajú.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti, a to tak, že je povinný na maloletého Q. mesačne prispievať sumou 150,- eur a na maloletého Q. mesačne sumou 120,- eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc od 11.11.2019. Zameškané výživné na maloletého Q. za obdobie od 11.11.2019 do 11.06.2021 v celkovej výške 600,- eur a zameškané výživné na maloletého Q. za obdobie od 11.11.2019 do 11.06.2021 v celkovej výške 800,- eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/26/2014 zo dňa 21.01.2015 v časti o určenie výživného na maloletého Q. a rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/4/2017 zo dňa 03.05.2017 v časti o určenie výživného na maloletého Q.. Vo zvyšku návrh matky zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Vychádzal zo zistenia, že vo vzťahu k maloletému Q. bola naposledy upravovaná výška výživného rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/4/2017 zo dňa 03.05.2017, ktorý v tom čase navštevoval Diagnostické centrum. Matkin príjem bol 530,- eur a vo svojej starostlivosti v tom čase mala i maloletú W.. Otec v tom čase pracoval v Bratislave, kde podľa vyjadrenia jeho príjem bol vo výške 450,- eur avšak na ruku dostával 150,- eur.

Vo vzťahu k maloletému Q. bola výška výživného naposledy upravovaná rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/26/2014 zo dňa 21.01.2015, kedy maloletý mal tri roky, matka bola zamestnaná v nebankovej spoločnosti s mesačným príjmom 500,- eur a zároveň poberala rodičovský príspevok 203,20 eur. Otec maloletého v tom čase pracoval brigádnou formou.

Vzhľadom na dĺžku času od posledného rozhodovania o výživnom zakladá sa dôvod na prehodnotenie výšky výživného, pričom maloletý Q. je študentom strednej školy a jedná sa o problémové dieťa, čo je potvrdené uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7P/13/2021 zo dňa 28.04.2021, ktorým súd nariadil maloletého odovzdať do starostlivosti reedukačného zariadenia. Aj napriek jeho umiestneniu je logické predpokladať, že s pobytom maloletého v predmetnom zariadení sú spojené aj výdavky, ktoré v nemalej miere zaťažujú matkin rozpočet. Maloletý Q. je už dieťa navštevujúce základnú školu a jeho výdavky sú neporovnateľne vyššie ako v čase posledného rozhodovania súdu, keď mal len tri roky. Príjem matky v súčasnej dobe predstavuje 824,- eur, avšak je v ňom zahrnuté výživné na maloleté deti a prídavky, a preto v porovnaní s predchádzajúcim obdobím jej príjem nevzrástol. Otec maloletých detí naďalej nemá stabilný príjem. Od 19.03.2020 do 04.06.2020 bol evidovaný na Úrade práce a jeho príjem pozostával len z brigád 500,- eur. Od 04.06.2020 mal obnovenú živnosť a pracoval vo firme S. J., firma Sino, kde mal za mesiac júl 2020 vyplatenú faktúru 730,- eur, august 647,- eur, za september faktúra vyplatená nebola a od októbra 2020, kedy ukončil podnikateľskú činnosť až do 03.01.2021 bol v Anglicku, kde týždenne zarobil cca 300,- eur, pričom pracoval 3 dni a 3 dni mal voľno a týždenne za byt platil 100,- eur, a preto sa odtiaľ 03.01. vrátil. Následne sa zaevidoval na úrad práce a potom šiel na mesiac a pol do PUNCH a od 25.01.2021 je zamestnaný v spoločnosti Maxin`s People Slovakia s.r.o. Na základe uvedeného dospel k záveru, že návrh na zvýšenie výživného je dôvodný. Otec maloletých detí si nepravidelne plní svoju vyživovaciu povinnosť, okrem ktorej neprispieva nijakým iným spôsobom na výživu detí a v prevažnej miere je tak starostlivosť a výživa maloletých detí na matke. Preto stanovil výživné od podania návrhu na maloletého Q. 150,- eur a maloletého Q. vo výške 120,- eur, pričom stanovil i zameškané výživné na maloletého Q. 600,- eur a Q. 800,- eur, ktoré povolil otcovi splácať po 100,- eur mesačne spolu s bežným výživným a pod stratou výhody splátok. Taktiež zmenil rozsudky pôvodne určovacie vyživovaciu povinnosť a vo zvyšku návrh matky ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec a namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a na podklade toho mu určil neprimerane vysoké výživné. Závery súdu o tom, že aj keď je maloletý Q. umiestnený v reedukačnom zariadení bude mať matka s tým spojené zvýšené výdavky a že otec si nepravidelne plní svoju vyživovaciu povinnosť sú nepravdivé a nepodložené a hlavne nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Pobyt maloletého Q. v reedukačnom domove je plne hrađený štátom, teda s jeho pobytom nevznikajú matke ani otcovi žiadne výdavky. Matka tvrdí, že má výdavky s návštevou maloletého avšak i on je v kontakte so synom a má vedomosť o tom, že matka mu neposkytla nič z výživného, napr. vreckové alebo nejaké iné materiálne plnenie. Uvedenú časť prvostupňový súd len všeobecne odôvodnil. Rovnako tvrdenie, že nepravidelne platí výživné je nepravdivé a nepodložené, a aj keď nastala situácia, že prechodne nemal dostatok peňažných prostriedkov na úhrady aspoň základných potrieb, radšej nezaplatil nájomné ako by matke detí neposlal výživné. Vždy, keď je s deťmi tak im nakupuje potraviny a iné nevyhnutné veci. Ani jeho situácia nie je dobrá, žije v nájmoch, väčšinu príjmu pohltí bývanie, úhrada výživného a základných životných potrieb, pričom aktuálne jeho príjem je 620,- eur a z toho platí za prenájom jednoizbového bytu nájomné s elektrikou 290,- eur a bežné výživné 200,- eur. Bol na jeho osobu vyhlásený osobný bankrot. Vo vzťahu k maloletému Q. matke poslednú dobu nevznikli náklady na jeho výživu z dôvodu jeho pobytu v reedukačnom zariadení a podľa posledných správ od syna Q. je tento momentálne u matky na letných dvojmesačných prázdninách, pričom mu matka oznámila, že si má nájsť brigádu a prispievať jej alebo po týždni ho pošle späť do zariadenia. Je si vedomý, že nároky a potreby detí rastú s ich vekom, avšak aby mohol platiť výživné v primeranej výške, musí si zabezpečiť aj svoje základné životné potreby. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/1162/2015. Preto považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, nezohľadnil dôsledne jednak jeho situáciu a životnú úroveň ako aj odôvodnené potreby maloletých detí, najmä maloletého Q. a

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo 5 rokov a deti majú vzhľadom na svoj vyšší vek aj narastajúce potreby na výživu, ošatenie, školské potreby, zvýšené výdavky, ktoré matka nie je schopná hradiť zo svojho príjmu a výživného určeného v minulom období. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Súd zohľadňoval aj otázku možného zárobku u otca, ak sa vzdá výhodnejšieho zamestnania alebo ak berie na seba povinný rodič neoprávnené riziká, ako uvádza v odvolaní, otec má osobný bankrot z dôvodu podlžnosti veriteľom. Otec si nemôže myslieť, že suma výživného stanovená pred 5 rokmi ostane trvalá len preto, že on má podlžnosti, teda správa sa nezodpovedne.

4. Matka k odvolaniu otca uviedla, že odvolanie považuje za nepravdivé a zavádzajúce. O výživnom na maloletého Q. bolo naposledy rozhodované, keď tento navštevoval jasle a mal tri roky a toho času navštevuje druhý ročník základnej školy, pričom jeho výdavky sú neporovnateľne vyššie ako v čase pôvodného rozhodovania. Otec klame a zavádza, čo sa týka maloletého Q., ktorý je dlhodobo problémový a je v súčasnosti umiestnený v reedukačnom zariadení. S týmto pobytom sú taktiež spojené značné výdavky, keď pred nástupom musela nakúpiť mnoho vecí, jednak, ktoré boli predpísané a ktoré potreboval najmä na oblečenie, nakoľko je už vysoký, urastený chlapec a dvakrát ho navštívila, pričom jej vznikli náklady na cestovné a vždy mu nechala vreckové minimálne 20,- eur, pričom si musela brať voľno v robote a zabezpečiť dovoz, lebo autobusom to nie je možné. Taktiež ho zobrala na letné prázdniny, avšak po mesiaci musel ísť naspäť pre jeho nezvládnuteľné správanie. Celý mesiac mu poskytovala výživu. Dôležitá skutočnosť je, že otec o deti nemá absolútne záujem, maloletého Q., ktorý má 7 rokov si berie cca raz za tri mesiace a aj to nie v súdom stanovený čas. Maloletého Q. si neberie nikdy, niekedy sa len stretnú alebo mu zatelefonuje. Teda nemá žiadne náklady na ich stravu počas troch dní, keď ich má mať každý druhý týždeň, ani nemá náklady na ďalšie aktivity s deťmi. Otec má vyššiu životnú úroveň ako matka z dôvodu vysokého štandardu, kupuje si značkové oblečenie, v ktorom bol aj na pojednávaní, je potetovaný, čo tiež nie je lacná záležitosť, často požíva alkoholické nápoje. Aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie sa vyjadril, že matke detí môže pomáhať jej krstná mama a rodičia, bez ktorých pomoci by ťažko vyžila. S takýmto tvrdením nemôže súhlasiť, nakoľko otec je povinný prispievať na výživu svojich detí. Všetky náklady, ktoré má otec na bývanie vo výške 290,- eur sa delia na polovicu, keďže žije v spoločnej domácnosti s partnerkou. Majú spoločne osobný automobil, čo matka si nemôže dovoliť. Rovnako zavádza, že pracuje v Rakúsku brigádnicke, za cca 620,- eur, nakoľko zámerne nerobí v zahraničí oficiálne, aby nemusel platiť vyššie výživné a celé jeho chovanie je špekulatívne. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Otec v replike na vyjadrenie kolízneho opatrovníka uviedol, že je si vedomý, že od poslednej úpravy uplynula dlhšia doba, avšak tento sa nevyjadril nijakým spôsobom k dôvodom jeho odvolania. Nie je pravda, že by sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a bral na seba nejaké neoprávnené riziká. Osobitný bankrot je legálny spôsob ako sa zbaviť dlhov z minulosti. Väčšinu svojich príjmov používa len na úhradu nájmu bytu a platenie výživného a základných životných potrieb. Aj v čase, keď je s deťmi uhrádza okrem bežného výživného poukazovaného matke detí aj potreby na stravu a iné nevyhnutné výdavky detí. Stanovená výška je neprimeraná, nie je žiaľ v jeho reálnych možnostiach platiť takéto výživné. Vzhľadom na to, že maloletý Q. je umiestnený v reedukačnom zariadení a bude tam až do zotrvania jeho plnoletosti, navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, nakoľko matka nemá na maloletého Q. žiadne mesačné výdavky. Celkové náklady na pobyt sú hradené reedukačným centrom.

6. Matka sa vyjadrila k replike otca k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, keď poukázala na to, že otec vo svojich vyjadreniach stále zavádza a od roku 2016 dlhuje matke výživné vo výške 1.400,- eur. Nie je pravda, že má otec náklady s deťmi v čase, keď ich má u seba, nakoľko je s deťmi málokedy a teda nemá s nimi ani žiadne náklady na stravu a výdavky, a preto si ich ani neberie ako má určené súdom. Nezaujíma sa o deti, nemá absolútne záujem o to, čo deti potrebujú. Cez letné prázdniny roku 2021 deti nemal vôbec, tieto si berie minimálne. Maloletého Q. mal naposledy 01. mája na jednu noc poobede a predtým 23. januára 2021. S maloletým Q. sa niekedy stretne a dá mu cigarety. Otec nemal deti na letných prázdninách od roku 2014 a nemal s tým žiadne náklady. Náklady na maloletého Q. v škole na stravu sa zvýšili na 34,- eur, zakúpila potrebné veci do školy (taška 67,- eur, oblečenie 60,- eur, školské

pomôcky 30,- eur a ďalšie), ktoré budú potrebné, čo otca nezaujíma. Nie je pravdou, že nemá žiadne výdavky na maloletého Q., ktorý je umiestnený v reedukačnom zariadení. Každé dva týždne mu posiela balík za cca 45,- eur aj s poštovným, 1 x za mesiac ho navštívi a jeden mesiac bol doma na prázdninách. Výživné určené súdom v tomto konaní je vzhľadom na súčasnú situáciu a zdražovanie pre dve deti pomerne nízke. Je v reálnych možnostiach otca toto výživné platiť, nakoľko neustále pracuje v zahraničí, hlavne na čierne, kde zarobí slušne a je potrebné spomenúť jeho životnú úroveň, značkové oblečenie, neustále cestovanie ako prezentuje na sociálnych sieťach, na facebooku sa nazýva „cestovateľ“, nakoľko so svojou priateľkou stále chodia na výlety aj do zahraničia. Otec platí nájom na byt na polovicu so svojou priateľkou a tento neustále tvrdí, že matke môžu finančne pomáhať aj jej rodina, čo je nezmysel, nakoľko sú to jeho deti a jeho povinnosť platiť výživné. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Odvolaciemu súdu po vyhlásení rozsudku, pred jeho písomným vypracovaním (29.11.2021) bola Okresným súdom Námestovo doručená duplika otca k vyjadreniu matky.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP, § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), po zopakovaní a doplnení dokazovania pred odvolacím súdom na pojednávaní, a to oboznámením listinných dôkazov, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k maloletému Q. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo vzťahu k maloletému Q. podľa § 388 CSP zmenil tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Q. na sumu 150,- eur mesačne od podania návrhu matky 11.11.2019 do budúca s výnimkou obdobia, kedy sa maloletý nachádza v reedukačnom zariadení. Vo zvyšku návrh matky zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Matka spolu so svojou právnou zástupkyňou pred odvolacím súdom zotrvali na svojom návrhu, navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a poukázali na to, že odvolanie otca smerovalo predovšetkým voči maloletému Q., ktorý je umiestnený v reedukačnom zariadení avšak napriek tomu matka má náklady spojené s jeho výživou, keď pri nástupe mu musela zakúpiť veci, ktoré boli potrebné na tento pobyt, tak isto musela zabezpečiť cestu do Z., 2 x do mesiaca mu zasiela balík, ktorý spolu s poštovným predstavuje hodnotu 45,- eur a vždy mu pošle aj vreckové v hodnote 20,- eur. Maloletého Q. má naďalej prihláseného na pobyt u seba a má s tým náklady na bývanie, keď vyúčtovanie za užívanie nájomného bytu sa robí aj na maloletého Q.. Je toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť stanovené výživné súdom prvej inštancie, jeho životná úroveň je vysoká aj s prihliadnutím na to, že nosí značkové oblečenie a chodí na zahraničné dovolenky.

10. O výživnom na maloletého Q. bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/4/2017 zo dňa 03.05.2017, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloletého Q. mesačne sumou 120,- eur, kedy bolo konštatované, že otec v tom čase pracoval vo firme Bestwayplus, s.r.o. Bratislava a jeho vymeriavací základ predstavoval 405,65 eur mesačne a okrem toho otec tvrdil, že dostával na ruku 150,- eur. Matka pracovala v spoločnosti Adecco Slovakia, s.r.o. Bratislava s vymeriavacím základom 554,47 eur a okrem toho dostávala výživné platené otcom. Maloletý Q. v tom čase navštevoval Diagnostické centrum v Ružomberku, t. j. mimo miesta bydliska v súvislosti s čím vznikali matke náklady a na cestovné a spojené s pobytom v sume 200,- eur. V tom čase otec a matka mali vyživovaciu povinnosť ešte k maloletej W., kde bola otcovi stanovená vyživovacia povinnosť v sume 130,- eur mesačne a maloletého Q., kde bola stanovená vyživovacia povinnosť otca v sume 80,- eur mesačne. Maloletý Q. od 01.09.2019 do 16.10.2019 navštevoval druhý ročník v študijnom odbore nástrojára na Strednej odbornej škole polytechnická Dolný Kubín - Kňažia. Rozhodnutím Strednej odbornej školy polytechnickej Dolný Kubín zo dňa 16.10.2020 bolo prerušené štúdium maloletého Q. na obdobie od 16.10.2020 najviac na tri roky. Následne bol maloletý Q. dňom 25.11.2020 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Napokon na základe uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/13/2021-17 bol maloletý Q. dňom 01.05.2021 umiestnený v Reedukačnom centre v Hlohovci, kde bol zaradený do učebného odboru na Strednej odbornej škole Hlohovec. V zmysle vyjadrenia reedukačného centra ani jednému z rodičov nebola uložená povinnosť zasielať príspevok na úhradu nákladov na pobyt dieťaťa v špeciálnom výchovnom zariadení v zmysle § 126 zák. č. 245/2008 Z. z. a rodičia doposiaľ ani žiadnym iným spôsobom neprispievali na tieto náklady. Maloletý sa v súčasnej dobe naďalej nachádza v tomto reedukačnom centre.

11. O výživnom na maloletého Q. bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/26/2014-60 zo dňa 21. januára 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2015 a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť v rozsahu 60,- eur mesačne od 01.09.2014 do 01.04.2015 a následne sumou 80,- eur mesačne. Matka bola v tom čase zamestnaná v nebankovej spoločnosti Provident s mesačným príjmom 500,- eur a rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a prídavky na deti 70,56 eur a okrem toho jej príjem pozostával z výkonu obchodného zástupcu na meno inej osoby v spoločnosti Fin centrum. Otec pracoval brigádnu formou bez stabilného príjmu a z neho uhradil prostriedky na zabezpečenie základných životných potrieb a prevažnou mierou sa podieľal na splácaní značného množstva záväzkov, ktoré rodina na seba prevzala počas trvania spoločnej domácnosti. Jarným obdobím otec začne vykonávať stabilnú prácu - tesára vo Francúzsku, za ktorú tak ako v minulom období bude dosahovať mzdu pohybujúcu sa na hranici 1.000,- eur. Maloletý Q. mal v tom čase 3 roky. Rodičia okrem toho mali ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej W., keď vyživovacia povinnosť otca bola stanovená na sumu 150,- eur mesačne a na maloletého Q., kde vyživovacia povinnosť otca bola stanovená sumou 130,- eur mesačne.

12. Matka v súčasnosti za rozhodné obdobie podľa potvrdenia zamestnávateľa od januára 2019 do januára 2020 dosahovala priemernú čistú mzdu 780,79 eur. Od 01.06.2020 do 31.12.2020 dosahovala priemernú čistú mzdu 635,81 eur, keď je zamestnaná v spoločnosti ORIK, s.r.o. so sídlom v Trstenej. Predložila evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu, kde jej bola vypočítaná mesačná úhrada 222,- eur za 4 osoby, keď ako spolubývajúci boli označené deti W., Q. a Q.. Okrem toho má ešte náklady na elektriku, smeti, bežné výdavky na kozmetiku, stravu pre domácnosť, ošatenie, obuv, cestovné do práce.

13. Otec maloletých detí mal v zmysle lustrácie v Sociálnej poisťovni za obdobie od novembra 2018 do júla 2019 priemerný vymeriavací základ 536,42 eur. Predložil výplatné pásky od zamestnávateľa LK-partner, s.r.o. za obdobie od januára 2019 do júna 2019, v ktorom období v zmysle týchto dokladov dosahoval čistý priemerný príjem 430,07 eur. Z potvrdenia o príjme otca od uvedeného zamestnávateľa za obdobie január 2019 až október 2019 vyplýva, že v tomto období dosiahol otec celkom čistú mzdu 3.694,72 eur + v januári 2019 mal náhradu príjmu za nemoc 87,10 eur, teda celkom mal príjem 3.781,82 eur, čo priemerne mesačne za toto obdobie predstavuje 378,18 eur, pričom však v septembri 2019 v zmysle potvrdenia otec nemal žiaden príjem. K ukončeniu pracovného pomeru s týmto zamestnávateľom došlo dňa 10.10.2019, a to vzájomnou dohodou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Otec sa vyjadril, že pracovný pomer ukončil z dôvodu, že sa skončili stavby a dali ich na neplatné voľno, následne s kamarátom išiel do Rakúska na dva týždne a potom v januári bol v Nemecku celý mesiac. Keďže ich nevyplatili musel zrušiť živnosť a momentálne je na úrade práce, chodí na fušky s tým, že si zarobí okolo 500,- niekedy 600,- eur. Od 04.06.2020 mal obnovenú živnosť a pracoval vo firme S. J. - firma Sino, kde mal za mesiac júl 2020 vyplatenú faktúru 713,- eur, august 647,- eur a september nevyplatenú faktúru, v októbri ukončil podnikateľskú činnosť, do 03.01.2021 bol potom v Anglicku, kde týždenne zarobil cca 300,- eur, pričom pracoval tri dni a tri dni mal voľno a týždenne mal náklady na byt 100,- eur, preto sa vrátil. Následne sa zaevidoval na úrad práce a potom 1,5 mesiaca pracoval vo firme PUNCH a od 25.01.2021 je zamestnaný v spoločnosti Maxin`s People Slovakia, s.r.o. Pred odvolacím súdom predložil písomné potvrdenie zamestnávateľa zo dňa 16.11.2021, v zmysle ktorého jeho mesačný zárobok po zrážke zo mzdy z príjmov na jednu hodinu pracovného času predstavuje 3,54 eur a pracovný čas je od 08.00 do 16.30 hod.. Otec tvrdil, že platí prenájom spolu s elektrinou 290,- eur mesačne, avšak je nutné poukázať na to, že uvedené náklady sú pre dve osoby, teda aj spolu s priateľkou, preto tieto náklady otca predstavujú 145,- eur.

14. Matka náklady na maloletého Q. do 16.10.2020 vyčísli na stravu 32,- eur, cestovné 20,- eur, školský preukaz 20,- eur, pracovné oblečenie 4,16 eur, spolu 76,16 eur a na maloletého Q. v druhom ročníku základnej školy školská družina 10,- eur, triedny fond 20,- eur, rada rodičov 10,- eur, školské pomôcky 10,- eur, záujmové krúžky 12,- ročne, čiže spolu 51,- eur. Okrem toho sú to bežné výdavky na bývanie, elektrinu, oblečenie a stravu ako aj hygienu.

15. Rozhodná právna úprava robíaca možnosť zmeny skoršieho rozhodnutia o výživnom závislou na existencii zmeny pomerov pri narábaní s jednotlivými relevantnými kritériami (ktorými sú podľa § 75 ods. 1 vety prvej ZoR na jednej strane odôvodnené potreby výživou oprávneného a na strane druhej možnosti, schopnosti a pomery výživou povinného) pracuje so zisťovaním a porovnávaním pomerov existujúcich v čase pôvodného rozhodnutia (majúceho sa prípadne zmeniť) aj v čase rozhodovania o zmene (teda

spravidla o návrhu sledujúcom úpravu skoršieho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti), resp. podľa okolností prípadu i v určitom časovom úseku predchádzajúcom začatiu konania o zmene. Pomermi zhora sú opäť v závislosti na konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci buď reálne existujúce pomery účastníkov (rozumej ich príjmové, majetkové a celkové sociálne pomery najčastejšie doložené i správami o príjmoch a ostatnej finančnej a inej situácii tej-ktorej osoby, resp. inými tomu na roveň postavenými podkladmi), alebo i pomery reálne síce neexistujúce, vyjadrujúce však najmä pri vyhodnocovaní miery schopnosti výživou povinnej osoby plniť si vyživovaciu povinnosť jej skutočné predpoklady zhostiť sa plnenia takejto povinnosti. Práve toto má na mysli ustanovenie § 75 ods. 1 vety druhej ZoR, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Účelom takejto úpravy je ustanovenie miery schopností, možností a majetkových pomerov výživou povinného síce len v podobe konštatovania hypotetických pomerov, na druhej strane však takých, ktoré by za riadneho chodu vecí, čiže za predpokladu naozaj zodpovedného počínania výživou povinného bolo možno dôvodne očakávať.

16. V preskúmvanej veci zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane maloletých detí, keď od posledného rozhodovania ubehla už dlhšia doba, pri maloletom Q. 2 roky do podania návrhu matky a pri maloletom Q. 4 roky do podania návrhu vo veci. Maloletý Q. už v čase podania návrhu navštevoval strednú školu, keď pri poslednom rozhodovaní bol žiakom základnej školy. Maloletý Q. v čase pôvodného rozhodnutia navštevoval predškolské zariadenie a v súčasnosti je žiakom druhého ročníka základnej školy. Už len z tohto dôvodu na strane maloletých detí došlo k značnej zmene pomerov a k zvýšeniu ich nákladov. Rovnako došlo k zmene na strane oboch rodičov, pokiaľ ide o ich príjmy a tak isto obom rodičom odbudla jedna vyživovacia povinnosť, a to na ich dcéru W., ktorá v súčasnosti je plnoletá. Na základe uvedeného odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo veci správne posúdil, že došlo k zmene pomerov a z toho dôvodu bolo nutné zvýšiť výživné otca na maloleté deti, a to na maloletého Q. na sumu 150,- eur (pôvodne výživné 130,- eur) a na maloletého Q. na sumu 120,- eur (pôvodné výživné 80,- eur) od podania návrhu 11.11.2019.

17. Vo vzťahu k maloletému Q. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, a teda v časti zvýšenia výživného na sumu 120,- eur mesačne od 11.11.2019 ako aj v časti zameškaného výživného vo výške 800,- eur a zmenil tým rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/26/2014 zo dňa 21.01.2015 a vo zvyšku bol návrh matky zamietnutý. Pokiaľ ide o splácanie zameškaného výživného odvolací súd vo vzťahu k maloletému Q. ponechal mesačné splátky 100,- eur otcovi spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok, nakoľko rozhodnutím súdu prvej inštancie, táto mesačná splátka nebola rozdelená medzi maloletého Q. a maloletého Q..

18. Pokiaľ ide o maloletého Q. odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach povinného otca prispievať na jeho výživu mesačne 150,- eur aj s prihliadnutím na výdavky a náklady na výživu maloletého Q. od podania návrhu 11.11.2019 do budúca avšak s poukazom na to, že maloletý je od 01.05.2021 umiestnený v Reedukačnom centre Hlohovec, rodičia neposkytujú výživu maloletému v rozsahu ako pred umiestnením a ani nehradia tomuto reedukačnému centru žiadne náklady spojené s jeho ubytovaním v tomto centre, preto odvolací súd zmenil v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie, že zvýšené výživné nepriznal za obdobie ubytovania maloletého Q. v reedukačnom centre. Pokiaľ matka poukazovala na skutočnosť, že maloletému Q. zasiela balíky, poskytuje mu vreckové, je nutné poukázať na to, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému Q., teda matka si týmto spôsobom plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému Q.. Ako už bolo konštatované, ani jednému z rodičov zatiaľ nebola stanovená vyživovacia povinnosť vo vzťahu k reedukačnému centru v zmysle § 126 zák. č. 245/2008 Z. z. a teda rodičia doposiaľ žiadnym iným spôsobom neprispievajú na náklady maloletého Q. v reedukačnom centre. Zameškané výživné vo vzťahu k maloletému Q. odvolací súd osobitne neupravoval. Vo zvyšnej časti návrh matky pokiaľ ide o zvýšenie výživného vo vzťahu k maloletému Q., keď sa tohto domáhala v sume 200,- eur, odvolací súd ako nedôvodný zamietol. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/4/2017 zo dňa 03.05.2017 v časti určenia výživného na maloletého Q..

19. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 55 CMP a žiadnej sporovej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)